

bilitas intrinseca nulla foret, nisi præcederet, velut prævia, possibilitas causæ, sive, possibilitas à parte primi Entis, tanquam causæ omnipotentis, aut omnia valentis, prout aliis hic loqui placuit. Nam ut ipse solus nutu suæ Omnipotentiaë vocat τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα, Rom. 4. 17. atque, *dixit ut è tenebris lux splendesceret*, 2. Cor. 4. ita ratione illius Unius, quicquid possibile est, radicaliter censeri debet, prout pariter quoque ratione ejusdem necessaria & contingentia æstimari solent. Adeo, ut omne quod est possibile, censeri debeat in ordine ad Deum, velut primum Ens. Atque nihil foret possibile, imo ne impossibile quidem, si non foret primum Ens. Nam ut nullum possibile est ex se, ita neque esse potest, nisi esset primum potens, & Ens Omnipotens: atque contradictionem implicat esse possibile, & non esse causam aliquam active potentem, seu omnipotentem, in cuius virtute contineatur effectus ille possibilis: esset enim possibile, non possibile. Atque si nullum sit possibile, neque erit quoque aliquid impossibile, siquidem impossibile velut contradictorium, æstimari debet ex Possibili. Quid quod possibile sese habeat respectivo & dependenter; ac proinde debeat referri ad aliquid absolutum & prius. Nihil vero hic occurrit præter Dei potentiam infinitam: nam cujuscunque etiam Entis finiti potentiam consideraveris, possibile evadere poterit impossibile, quum omne quod